הכי גרסינן ממאי מדקתני האונס חייב והמפתה פטור יתומה פשיטא אלא הא קא This is how the text reads: 'from where; since it states - משמע לן כולי the rapist is liable but the seducer is exempt; if it is an orphan, it is obvious, but rather this is what he is informing us, etc.'

Overview

ר' אלעזר taught in the משנה that if an orphan was betrothed and then divorced, if someone was מפתה her, he is liable for the קנס payment, however if he was מפתה her, he is exempt from the קנס payment. רבה בר בר חנה stated in the name of ר"א that ר"י was following the view of his teacher גמרא ברא מפתה מפתה למור מפתה אונס ברא למיבא continues, how do we know this, since he said that by an אונס he is חייב and by מפתה he is פטור, it is obvious that this is so by a יתומה יתומה, rather we must say that he is restating the view of that a תוספות תוספות ונתגרשה for herself. ערה שנתארסה ונתגרשה the inference.

- כלומר מדקתני האונס חייב והמפתה פטור שמע מינה דיש לה קנס וקנסה לעצמה בלומר מדקתני האונס חייב והמפתה מוגר (when is states 'ממאי מדקתני וכו' means to say, since אונס is מרא מפתה מוער מוגרשה אונס אונס אונס ממאר מפתה מפתה מפתה מחל מערה שנתארסה ונתגרשה מפתה אונערה שנתארסה ונתגרשה במוער אונס מחל מאנס payment (for the מאנס) and the קנס payment belongs to her -

- זאי משום יתומה נקט מפתה פטור בשיטא דפטור דהא מחלה האי משום יתומה נקט מפתה פטור דהא דפטור דהא for if ר"א mentioned that the מפתר is order to teach this rule only by a it is obvious that by a יתומה, since she forgave him -

¹ See the משנה משנה לח,א where "ר"ע maintains that קנס וקנסה לעצמה שנתארסה ונתגרשה שנתארסה ונתגרשה שנח הקנס וקנסה לעצמה technically ברשות אביה (her father can be מקדש her to whomever he desires), however regarding the קנס ther, not to her father (according to $(-1)^{10}$). This is (also) what א"ר is teaching us in our משנה.

 $^{^2}$ In our מדקתני האונס (instead of מדקתני האונס). From our גירסא it seems that the proof (that גירסא היוס (flat ממאי (as it states according to our יתומה (מדקתני יתומה); this would imply that if it did not say יתומה we would not know that ר"א is following, but this is not so, for if אר" did not say שנתארסה ונתגרשה we would certainly know that he agrees with ר"א that ר"ל and therefore the קנסה לעצמה and therefore the קנסה לעצמה אירסה ולעצמה, which proves that קנסה לעצמה, and we cannot say that he is סחוץ because she is a יתומה פשוטא continues to explain.

³ However by the מכתה there is no קנס payment for (since she is the recipient of the קנס), she forgave him (since she joined him willingly),

⁴ Normally a מפתה is required to pay קנס to the father (of the נערה), and even though it was done willingly, the נערה cannot be מחל the payment due to her father; however by a תומה, where there is no father, we do not give her any קנס because since she did it willingly she is קנס him the סקנס.

⁵ There is no מפתה that by פטור is hers (since she has no father) and no חידוש that by מפתה he is פטור (since she is מוחל); so what is ר"א teaching us?! See 'Thinking it over'.

אלא על כרחך לא נקט מפתה פטור אלא משום נערה שנתארסה ונתגרשה - אלא על כרחך לא נקט מפתה פטור אלא משום נערה שנתארסה ונתגרשה is because he is really teaching us the ruling regarding a נערה שנתארסה who has a father (that even in that case פטור) -

ראביה - והלא קנסה לאביה מפתה פטור והלא קנסה לאביה אחל נקט יתומה במתניתין אלא ליתן טעם אמאי מפתה פטור והלא קנסה לאביה is to give an explanation why משנה by a ונערה שנתארסה ונתגרשה since seemingly the קנס should belong to her father -

ואשמעינן דהרי היא כיתומה שקנסה לעצמה -

So this is what א"ר is informing us that this נערה שנתארסה ונתגרשה is like a יתומה that the קנס belongs to her –

מוספות asks:

יאם תאמר ומנלן הא אדרבה אימא דנקט יתומה למידק -And if you will say; but how do we know this, perhaps let us say the contrary, that he mentions יתומה for the inference -

טעמא דהויא נמי יתומה הא אינה יתומה אפילו מפתה חייב דקנסה לאביה The reason why פטור is because she is also a יתומה (besides being נתארסה נתארסה (besides being) יתומה (נתארסה ונתגרשה since the נתארסה ונתגרשה belongs to her father (and she cannot be מוחל what is due to him) –

מוספות answers:

ויש לומר דלית לן למימר דלדיוקא אתא כל זמן דנוכל לומר דלגופיה⁶ אתא:

And one can say that that we do not say that this rule is coming (merely) for an inference, as long as we can say that it is coming for its own teaching -

Summary

The inference that ר"א agrees with ר"ע is from the ruling that מפתה is פטור. A direct

_

teaching has priority over an inference.

Thinking it over

תוספות writes that we cannot say that ר"א is discussing a יתומה (only), for it is obvious that there is no קנס if one was מפתה. However let us say that א ר"א is only discussing מאנס and the הידוש is that a מאנס must pay her the קנס even though the תורה writes מפתה (but not to the daughter), and he mentions מפתה since he already mentions אונס?

_

⁷ See footnote # 5.